

گفته‌های اندک، ناگفته‌های بسیار

نگاهی به خاطرات شریف امامی

حبیب لاجوردی (ویراستار)، خاطرات جعفر شریف امامی، نخست‌وزیر ۱۳۴۰، ۱۳۳۹ و ۱۳۵۷ [طرح تاریخی شفاهی ایران، مرکز مطالعات خاورمیانه، دانشگاه هاروارد، ۱۹۹۹]، انتشارات سخن، تهران، چ اول، ۱۳۸۰، ۳۸ ص، ۲۳۰۰ تومان

تاریخ‌نگاری معاصر ایران، چند دگرگونی و تحول اجتماعی و سیاسی قابل توجه را در مسیر فعلی خود از سرگذرانده است: انقلاب مشروطیت، تغییر سلطنت، واقعه شهریور ۱۳۲۰ و پی آمدهای آن، نهضت ملی شدن نفت و ... و عاقبت انقلاب اسلامی سال ۱۳۵۷. هر یک از تحولات مزبور، به نوعی فرصت و زمینه‌های مناسب برای تغییر منظر و گاه با در دسترس قرار دادن اسناد و مدارکی ویژه، مایه‌های لازم را برای فهم ادوار تاریخی گذشته و حتی زمانه معاصر محققان و مورخان فراهم آورده است. اما تاریخ‌نگاری پس از انقلاب اسلامی، علیرغم آنکه هنوز نمایشی از تفاوت قابل اعتنا در بینش و سبک تاریخ‌نگاری را بخود ندیده است و در بسیاری موارد همچنان در حکم تداوم مراتب پیشین به نظر می‌رسد، لکن در حوزه اسناد و مدارک مربوط به تاریخ معاصر، شاهد تحولی مهم و قابل تأمل بوده است.